

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců Mgr. Michaely Bejčkové a JUDr. Radana Malíka, v právní věci žalobce: **L. K.**, zast. Mgr. Barborou Kubinovou, advokátkou se sídlem Milešovská 1312/6, Praha 3, proti žalovanému: **Městský soud v Praze**, se sídlem Spálená 6/2, Praha 2, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 6. 2015, č. j. Si 871/2014, o návrhu Městského soudu v Praze na postup podle § 9 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů, ve věci vedené u něj pod sp. zn. 3 A 84/2015,

t a k t o :

Věc vedená u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 3 A 84/2015 **se p ř i k a z u j e** Krajskému soudu v Praze.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobou ze dne 13. 7. 2015 se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí ze dne 3. 6. 2015, kterým žalovaný jako povinný subjekt podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“), odložil žalobcovu žádost o informace ze dne 17. 9. 2014.

[2] Touto žádostí žalobce usiloval o informace o tom, na které vysoké škole získali soudci žalovaného, kteří rozhodují věc vedenou u žalovaného pod sp. zn. 9 A 167/2012, vzdělání v oblasti práva, tj. titul JUDr. nebo Mgr. [bod a) žádosti]; dále seznam řízení zahájených u žalovaného v letech 2012 a 2013, rozdělených podle jednotlivých senátů, seřazených vzestupně podle data zahájení řízení nebo data nápadu senátu a obsahujících žalobcem požadované údaje, a to označení účastníků řízení, údaj, zda bylo řízení u senátu ukončeno, případně s datem skončení věci a zda se jednalo o věci vyřizované v přednostním režimu [bod b) žádosti]. Žalobce dále požadoval, aby mu informace uvedené pod bodem b) byly poskytnuty v elektronické podobě na fyzickém nosiči nebo umožněním přístupu k těmto informacím dálkovým přístupem prostřednictvím internetu.

[3] Přípisem ze dne 22. 10. 2014 žalovaný žalobci sdělil, že za poskytnutí informací uvedených pod bodem b) žádosti požaduje úhradu ve výši 36 870 Kč, a poučil jej, že pokud příslušnou částku neuhradí do 60 dnů ode dne obdržení přípisu, bude žádost odložena. Žalobce s uvedeným postupem nesouhlasil a proti požadavku úhrady za poskytnutí informací podal stížnost. Ministerstvo spravedlnosti jako nadřízený orgán potvrdilo výši úhrady rozhodnutím ze dne 13. 3. 2015. Městský soud jako povinný subjekt pak žádost o informace odložil podle § 17 odst. 5 zákona o svobodném přístupu k informacím, protože žalobce požadovanou částku neuhradil.

[4] Po podání žaloby navrhl Městský soud v Praze jako soud rozhodující ve správním soudnictví, aby Nejvyšší správní soud přikázal věc jinému než místně příslušnému soudu podle § 9 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Návrh odůvodnil tím, že předmětem žaloby je správní rozhodnutí vydané právě Městským soudem v Praze. Proto jsou dle jeho názoru z projednávání a rozhodnutí věci vyloučeni všichni soudci specializovaných senátů správního soudnictví Městského soudu v Praze (jak ostatně Nejvyšší správní soud setrvale judikuje).

[5] Účastníci se k návrhu na delegaci nutnou nevyjádřili.

[6] Podle § 9 odst. 1 s. ř. s. přikáže Nejvyšší správní soud věc jinému než místně příslušnému krajskému soudu, jestliže pro vyloučení soudců specializovaných senátů místně příslušného soudu nelze sestavit senát. Podle § 9 odst. 3 s. ř. s. mají účastníci právo vyjádřit se k tomu, kterému soudu má být věc přikázána. V citovaném ustanovení je upraven případ tzv. delegace nutné, která je podmíněna vyloučením všech soudců specializovaných senátů místně příslušného soudu, který má věc jako soud věcně a místně příslušný projednat a rozhodnout.

[7] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že podmínky pro aplikaci § 9 odst. 1 s. ř. s. a přikázání věci jinému než místně příslušnému krajskému soudu jsou v nynější věci splněny, neboť danou věc by rozhodovali soudci působící u žalovaného, jehož se současně spor týká.

[8] Nestrannost soudce je především subjektivní psychickou kategorií, vyjadřující vnitřní psychický stav soudce k projednávané věci v širším smyslu (zahrnuje vztah k předmětu řízení, účastníkům řízení, jejich právním zástupcům atd.), o nichž je schopen relativně přesně referovat toliko soudce sám. Pouze takto úzce pojmávaná kategorie nestrannosti soudce by však v praxi nalezla stěží uplatnění vzhledem k obtížné objektivní přezkoumatelnosti vnitřního rozpoložení soudce. Kategorii nestrannosti je proto třeba vnímat širěji také v rovině objektivní. Za objektivní ovšem nelze považovat to, jak se nestrannost soudce pouze subjektivně jeví vnějšmu pozorovateli (účastníkovi řízení), nýbrž to, jestli reálně neexistují okolnosti, které by mohly objektivně vést k legitimním pochybnostem odůvodňujícím závěr, že soudce určitým, nikoliv nezaujatým vztahem k věci disponuje. Vyloučení soudce z projednávání a rozhodování věci má být založeno nikoliv pouze na skutečně prokázané podjatosti, ale je dáno již tehdy, jestliže lze mít pochybnost o jeho nepodjatosti (viz nález Ústavního soudu ze dne 27. 11. 1996 ve věci sp. zn. I. ÚS 167/94, dostupný na <http://nalus.usoud.cz>, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2005, č. j. 4 As 14/2004 - 70, dostupný na www.nssoud.cz).

[9] Tato podmínka je v předkládané věci splněna. Soudci správního úseku Městského soudu v Praze jsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, neboť by měli ve vztahu k poskytnutí informací posuzovat zákonnost postupu samotného soudu, u kterého působí. V tomto ohledu je vhodné poukázat i na obecnou právní zásadu, podle které nikdo nesmí být soudcem ve vlastní věci, a ve sporu mezi dvěma subjekty musí vždy rozhodovat nezávislý třetí subjekt.

pokračování

[10] Nejvyšší správní soud na základě výše uvedeného dospěl k závěru, že jsou naplněny podmínky pro delegaci nutnou, a věc přikázal Krajskému soudu v Praze. O přikázání tomuto soudu rozhodl proto, že obvod tohoto krajského soudu sousedí s obvodem Městského soudu v Praze a že bydliště, resp. sídlo obou účastníků je v Praze.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. srpna 2015

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu